

РЕЗЮМЕ

от ст. н. с. д-р инж. Орлин Димитров Даскалов,
директор на Център "Информационна сигурност" към Българска стопанска камара (БСК),
официален вносител на предложение за промени в проекта на Закон за електронната
търговия

Уважаеми дами и господа,

Преди всичко бих желал да насоча вниманието Ви към основната цел, която си поставихме при подготвянето на предложенията, а именно, на бизнеса да бъде предложена **схема на действие**, която да показва как в координация с инициативи на държавата да бъде реализирана визираната от Европейската комисия хибридна постановка за саморегулиране на електронния бизнес и умерена намеса на държавата (чрез умерено регулиране).

С други думи, наличието на този (проект)закон е вече правомерна стъпка към определено умерено регулиране. Обаче голяма част от текстовете в проектозакона не поясняват в достатъчна степен как бизнесът на практика може да бъде мотивиран (нормално от упълномощени от закона държавни ръководни, а не само контролиращи органи) към осъществяване на дейности, които да приобщят нашата икономика към голямото европейско семейство.

В тази насока предложената нова **алинея 3 към чл. 14** от проектозакона по същество е една най-обща схема за действие с начални етапи, ръководени от държавата и следващи дейности от страна на бизнеса. Дословно текстът на тази алинея е следния:

(3) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения организира съвместни с бизнеса дейности за разработване и утвърждаване на национална стратегия за развитие на услугите на информационното общество и на произтичащи от тази стратегия национални рамкови програми за ключови проблемни области на информационното общество като управление на съдържанието на електронните документи, електронните разплащания, управлението на информационната и мрежова сигурност и др. Тези програми трябва да насърчават и насочват бизнеса към разработване съгласно чл. 4, ал. 4 или възприемане на политики и съответни кодекси за поведение, хармонизирани с европейските правни и технически норми с оглед постигане на оперативна съвместимост и доверие в предлаганите услуги на национално ниво и ниво на Европейската общност.

Именно във връзка с цитираната по-горе алинея тук веднага следва да бъде отбелязано, че разглеждаме наличието в закона на **пожелателната по своя характер алинея 4 към член 4** и свързаните с нея други предложени алинеи за оправдано тъй като тази алинея обслужва алинея от закона, очертаваща стратегия (макар и най-обща) за неговата реализация. Също така в това отношение в закона съществува прецедент (чл. 8, ал. 2, позоваваща се на кодекс за поведение, наричан допълнително **етичен**), който също задължава доставчика на услуги да предоставя на получателя на услугата ясна

информация за начина на неговото саморегулиране т. е. за използвания кодекс за поведение. В този план в мотивите към отделните предложения на БСК може да бъде намерена допълнителна разясняваща информация.

Все пак, поради изключителната важност на този проблем, ще помоля да ми позволите да коментирам изложеното дотук в още по-конкретен план.

Ще се позова на предложената нова дефиниция на понятието “кодекс за поведение” в т. 13 към допълнителната разпоредба в проектозакона, която гласи:

13. “Кодекс на поведение” е документ, изготвян от търговски, професионални и потребителски асоциации или организации или от самите доставчици на услуги на информационното общество, представян на доброволни начала на национално ниво и/или ниво на Европейската общност. Кодексът за поведение по същество предлага план за действие в конкретно избрана проблемна област, реализира изискванията в предварително изготвена политика, която отразява спецификата на работната среда и предлаганата услуга, разработва се от доставчика или от трета страна и отразява по-общо (в сила за всяка работна среда) рамкови изисквания в утвърдена на национално ниво политика (разработена със съгласувани усилия на държавата и бизнеса) от действаща национална рамкова програма. За постигане на оперативна съвместимост на предлаганите услуги политиките в националната рамкова програма се хармонизират с изискванията на действащото законодателство, с въвежданите международни и съответни национални технически норми, утвърждават се и се обновяват въз основа на широко публично допитване.

Смятам, че с помощта на тази дефиниция и респ., новите алинеи към чл. 4, схемата на действие става достатъчно ясна.

Направените предложения повдигат и друг ключов въпрос, а именно, кой нормативен документ, ако не този закон, би трябвало да засяга, макар и дозирано, проблема за изграждане на доказателствеността на електронните документи (допълненията към чл. 8 от проектозакона за електронните договори).

Друг ключов проблем е създаването на ясна визия за същността на доставчика-посредник на информационни услуги. Важността на този проблем произтича от бързото развитие и обединяване на информационни, съобщителни (жични и безжични) и медийни технологии и услуги (напр. брокерите/агенти при разплащанията по Интернет, локалните доставчици при безжичните технологии, разпространителите по Интернет на TV-програми - IPTV и пр.).

В заключение ще отбележа, че коментиранията по-горе и всички останали предложения на БСК са съпроводени непосредствено с мотивировки, но все пак ще съм на разположение при евентуалното възникване на въпроси (тел. 9804818, e-mail: odaskalov@bulsign.com).

10.05.2006 г.

Изготвил:

/О. Даскалов/